

НОВІ ВИМОГИ ДО ПИТНОЇ ВОДИ: ВПРОВАДЖЕННЯ ДЕРЖСАНПІН

Кобзар Н.В., асистент; Аврамішина К.В., студентка

Однією з важливих невирішених соціальних проблем у світі є проблема низької якості питної води та її дефіциту. В Україні від невідповідності питної води нормам стандартів страждає кожний п'ятий громадянин, тоді як у середньому на планету від цього страждає лише кожний десятий житель.

Наказом МОЗ України від 12.05.10 р. № 400 були затверджені Державні санітарні норми та правила «Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної до споживання людиною». Деякі нові норми мають на меті реалізувати в Україні європейський підхід до забезпечення населення питною водою.

Нові Санітарні правила вперше об'єднали в одному документі питну воду різного походження (крім вод мінеральних лікувальних, лікувально-столових, природних столових, для яких діє окремих стандарт). У них входять норми якості води для колодязів та джерел, до яких раніше працювали окремі стандартні правила. Звичайно вся вода, призначена для споживання людиною, у її природному стані чи після обробки, для пиття, кулінарії, приготування продуктів тощо, повинна бути якісною чи то з колодязя, чи то з центрального водопостачання, але у ДСанПін-і для води колодязів нормативно не визначається майже 30 особливо важких металів. Цей момент означає, що жителі 15% селищ та 80% сіл України, які не мають централізованого водопостачання, можуть бути під загрозою впливу важких металів.

Новий ДсанПін до якості водопровідної води встановлює більш жорсткі у порівнянні з ГОСТ 2874-82 ГДК для заліза, марганцю, сульфатів, хлоридів, алюмінію, аміаку, нітритів. Також встановлюються для контролю нові параметри, але їх введення відкладено на 2015-2020 рр. Враховуючи, що обсяг знань про якість питної води зростає щоденно і промислові виробництва дають світові все нові і нові забруднюючі речовини, то передбачити на кілька років уперед список речовин, контроль яких тоді буде актуальним, досить складно. Зазначимо, що у Санітарних нормах, мікробіологічний контроль для водопровідної води теж посилюється. Але отримання кінцевого результату розтягується у часі мінімум у 4 рази, затрати на мікробіологічний контроль зростуть у 5-6 разів, необхідно в 2 рази збільшувати штат лабораторій, закуповувати додаткове обладнання, освоювати нові методики вимірювання тощо. Достовірність результату ще більше ніж зараз залежатиме від кваліфікації та професіоналізму бактеріологів лабораторій водоканалів.

Зауважимо, що ДСанПін дозволяє проводити виробничий контроль як лабораторіями підприємств питного водопостачання, так і лабораторіями державної СЕС. Тобто це призводить до можливого суміщення виробничого і державного контролю. Це може бути небезпечним, адже створюються умови для приховування інформації про погіршення якості питної води, що в свою чергу може призвести до спалахів масових захворювань населення.